

Fendari

Satahanka IX virallinen leirilehti Nro 4

6.8.1998

**Fendarin
suuri
katastrofinumero!**

Teippi pelastaa pulasta
Jonomaailman valtias
Tulta ja hypotermiaa
Punin suosikki on rommirusina

sivu 2
sivu 4
sivu 7
sivu 12

Julkaisija: Satahanka IX

Fendarin toimitus

Päätoimittaja

Olli Kuivalainen

Toimitussihteerit

Mikko Laaksonen

Kirsti Räsänen

Taitto

Mika Korppinen

Mika Lakka

Toimituskunta

Matias Autio

Teppo Hakkarainen

Jonna Holopainen

Lauri Ivaska

Tiina Jääskeläinen

Katariina Kallio

Suvi Laaksonen

Tuomas Lönnberg

Joonas Martikainen

Dominique Neuen

Fanny Omes

Timo Painilainen

Pekka Pietikäinen

Juha Rautio

Sari Siimes

Sofia Sundberg

Juhani Vainio

Linda Vesterlund

Piirroksat

Mikaela Akrenius

Riitta Kumpulainen

Valokuvat

Outi Järvinen

Tuomas Karimo

Annukka Niva

Tuomo Raappana

Paula Viikari(kannen kuva)

Painopaikka

Mariehamns Tryckeri

Painos: 600 kpl

Pääkirjoitus

- Hei, tässä teltassahan on reikä!

- Joo, heitä sitä jeesusteippiä niin mä fiksaan.

Roudariteippi, McGyverteippi, ilmastointiteippi -tuolla rakkaalla hopeisella pelastajalla on monta nimeä. Sen käyttömahdollisuudet partiotoiminnassa ovat lähes rajattomat. Retkillä sillä voi korjata teltat, kumisaappaat ja sadevaatteet. Purjehtivalle partiolaiselle tuo ihmeaine on välttämätön. Oman lippukuntamme veneellä sillä on korjattu kaikkea kanteen poratuista rei'istä matkapurjehduksella revenneeseen purjeeseen.

Satahankaa valmisteltaessa ilmastointiteipillä on ollut merkittävä osa. Eräät pyörällä leirille saapuneet johtajat olivat Maarianhaminaan ruotsinlaivalla saavuttuaan teipanneet rinkat kiinni pyörän tarakkaan. Pyörälautalla rinkat revittiin irti ja vastarannalla matka jatkui kun teippiä oli vedetty muutama uusi kierros.

Voi olla, että joidenkin mielestä ilmastointiteippi, viiksilanka ja sikaflex ovat tehneet modernista partiosta turhankin helppoa. Vaaditaan paluuta jopa naula-ajan tuolle puolelle, köysiaikaan. Mielestäni uudet ihmeaineet kuitenkin vapauttavat nykypartiolaisen turhasta väsämisestä entistä luovempien kapistusten nikkarointiin. Huoli tulisi pikemminkin suunnata partiolaisten turvaamiseen heikkolaatuisilta kopioilta, kuten rispaantuvalta halpateipiltä.

Mikko

Valborg lähti kotio (kuva Tuze)

Merimieskirkon kulmilta

Ristin tarina

Oli sunnuntaiaamu ja leiriläiset osallistuivat kirkonmenoihin. Aika tuli pitkäksi ja niin alettiin kuopia ja kaivaa maata. Vähän ajan päästä maasta löytyi kivi, jossa oli kohokuviona risti. Kiveen oli monen tuhannen vuoden saatossa muodostunut risti. Tuo risti kertoo meille Jumalan rakkaudesta.

“Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan poikansa jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän“ (Joh. 3:16). Risti kertoo meille Taivaanisän hyvyydestä.

Olכון risti tienviittana elämänmatkallasi!

Antti-Jussi Pulli

Ei aihetta paniikkiin: IIIIK, sehän on punkki!!!

Tiistiaamupäivään mennessä leirisairaalassa oli poistettu 17 punkkia mitä erilaisimmista paikoista. Löydettyjen punkkien määrä ei ollut mitenkään yllättänyt leirisairaalan henkilökuntaa. - Täytyy ottaa huomioon, että täällä on paljon leiriläisiä ja että tämä on melko punkkirikasta aluetta, leirin lääkäri Petri Aaltonen muistuttaa.

Punkki on 1-3 mm pitkä, koiras on kokonaan musta kun taas naaraassa on myös punaista väriä. Punkki ei itsessään ole vaarallinen, mutta sen levittämät taudit tekevät siitä harmillisen kuokkavieraan. -Punkit levittävät Suomessa kolmea eri tautia: borrelioosia, ehrlichioosia sekä kumlingentautia. Kaikkien oireet muistuttavat flunssaa (esim. kuumetta), kumlingentaudin oireisiin kuuluu lisäksi niskajäykkyys, Aaltonen kertoo ja jatkaa -Taudit ovat hoidettavissa antibiooteilla, joten aihetta paniikkiin ei ole.

Tärkeintä punkin hoidossa on punkin saaminen pois mahdollisimman nopeasti, sillä esimerkiksi borrelioosibakteerin siirtyminen punkista ihmiseen kestää noin vuorokauden. Siksi pitäisi kiinnittää huomiota punkkisyyntiin, jonka voisi tehdä vaikka joka ilta. Paras suojautumiskeino punkkeja vastaan on pitkät housut ja pitkähihainen paita. Kumlingentautiin on kehitetty rokote ja vastaavanlainen on kehitteillä myös borrelioosia vastaan.

-Punkin puremaa ei välttämättä tunne, sillä purressaan punkki päästää puuduttavaa ainetta ihoon. Jos on saanut punkin, ei sitä kannata lähteä irrottelemaan omin päin, sillä silloin jokin punkin osa voi jäädä ihon sisään, ja se onkin jo vaikeampi poistaa. Myöskään minkäänlaista rasvaa ei kannata punkin päälle ruveta laittamaan. Paras on tulla tänne leirisairaalaan, jossa punkki poistetaan punkkipihdeillä kivuttomasti, eikä asiasta kannata sen suuremmin hätäntyä, rauhoittelee Petri Aaltonen lopuksi.

Sari

Yrjö Nenonen täyttää tänään 50 vuotta.

Partiomuseoyhdistyksen varapuheenjohtaja Yrjö Nenonen täyttää tänään 50 vuotta. Hän järjestää kotonaan syntymäpäiväjuhlat, mutta koska hänen partioystävänsä ovat silloin täällä leirillä, niin hänelle järjestettiin kakkukahvit tiistaina Satahangan partiomuseossa. Tiistain juhlissa partioystävät lauloivat hänelle tutun onnittelulaulun "Paljon onnea vaan". Ainakin Yrjön ilmeestä päätellen hän oli hämmästynyt, mutta silti onnellinen saamastaan laulusta.

Yrjön partiourasta

Yrjö aloitti partion omin sanoin "

myöhään", vuonna 1982, jolloin hän aloitti lippukunnassa nimeltään Vahdon Korvenkävijät. Lippukunta, johon Yrjö liittyi, aloitti toimintansa samaisena vuonna. Yrjöä oli aina kiinnostanut partio, mutta ei itsekään oikein ymmärrä, miksi meni partioon mukaan vasta niin myöhään.

Hänen tehtävänsä lippukunnassa on laatia lippukunnan vuosikalenteri ja olla "jokapaikan höylä". Yrjön nuoresta partioiästä huolimatta hän on ehtinyt käydä monta jo suurleiriäkin, mm. Miilu -85, Tervas -90 ja Loisto -96.

Koko toimituksen puolesta vielä kerran onnea Yrjö!

Tiina ja Jonna

Loppu hyvin, kaikki hyvin: Smurffi löysi kotiin!

Maanantaina puolenpäivän aikaan huomattiin leirin keskeisellä paikalla, lähellä ruokalaa, onneton pieni Smurffi, joka katseli ympärilleen eksyneen näköisenä. Tapaus sai ilmeisesti kuitenkin onnellisen lopun, sillä noin 15 cm korkea Smurffi oli hävinnyt ennen kuin kuvaaja ehti ikuistamaan tämän söpön seikkailijan. -Kyse saattaa olla myös kaappauksesta, tuumi nimettömänä pysyttelevä silminnäkijä.

Miltei tällä samalla paikalla on tapahtunut muitakin omituisuuksia. Esimerkiksi maanantai-iltana toimittajamme havaitsi outoa pomppimista Kahvelin välittömässä

läheisyydessä: elefanttilaulua raikuvasti hoilanneet tytöt tanssivat laulaessaan letkajenkkaa. Valitettavasti emme saaneet kuvaa tästäkään merkellisestä näystä, mutta lupaamme pysyä ajan hermolla!!!

Sari

Kyseisellä paikalla kuultiin myös tiistain iltapalan aikaan railakasta Pulp Fiction -musiikkia, joka antoi iltapalalle mainion texmex-tunnelman.

Mikko

Päivän satakasvot

Mies padan takana: Pertti "Pepe" Korkalo

Kello 8, syömään. Kello 12, syömään. Kello 17, syömään. Kello 21, syömään. Näin toimii homma. Mennään ja syödään. Kaikki on valmiiksi tehtyä ja katettua. Ilmestyykö kylläinen olo tyhjältä? Miten on, tähän ja muihin mieltä kaivertaneisiin kysymyksiin vastaa leirin pääkokki Pertti "Pepe" Korkalo Turun Partio-Sisseistä.

29 vuotta kauhan varressa

Pepe kertoo homman hänen kohdallaan alkaneen v.1969, kun legendaarinen leiriruokasysteemin kehittäjä Aku Leino oli pyytänyt 12-vuotiasta Perttiä avukseen Hennalaan viestikurssille. Siitä lähtien Pepe kertoo tehneensä lähes ainoastaan ruokaa. -Aku toimi muutenkin suurena esikuvana ja innottajana tulevalle toimenkuvalleni, muistelee keittiön hengenluoja. Koko keittiötiimiin kuuluu kolmekymmentä iältään vaihtelevaa työntekijää. 12-71 ikävuoteen asti ulottuva keittiötiimi kuuluu toimineen tähän asti moitteettomasti. Lisää potkua rankkana päivänä antaa myös niinkin yksinkertainen asia kuin kiitos. -Tuntuu

helkkarin hyvältä, kun vaahtosammuttimen kokoinen nassikka ottaa miehen annoksen ruokaa ja tulee vielä jälkeensä erikseen kiittämään maukkaasta ruoasta, toteaa suorapuheinen Pepe.

Keittiötyö on kaksipiippuinen juttu

Keittiössä tulee kuulleeksi paljon palautetta. -Kiitosta ja rakentavaa palautetta on aina mukava kuulla, mutta turhan valittamisen pelkän valittamisen vuoksi voisi jättää pois, toteaa keittiöhenkilökunta yhteen ääneen. Ruoanjonotusaika on saatu puolitettua puolesta tunnista varttiin. Tiskijonotkin pienenevät koko ajan, -Ihmiset oppivat taas tiskaaman käsin. Ärsyttävimmiksi ruokailijoiksi eritellään lakkipäiset, juoksentelevat, nurmikolla liian lähellä keittiötä syövät, -Niin, ja sitten pirun iiroseppäset jotka juoksentelevat seinien läpi. Muistoja on Pepenkin plakkariin jo kertynyt monilta suuremmilta ja pienemmiltä leireiltä kasapäin. -Joka leirin jälkeen päätän, etten mene kokkaamaan seuraavalle suurleirille, mutta silti pelkään ettei mua kysytä taas hommiin. Muita ammatin varjopuolia ovat neuvottelut niiden tavarantoimittajien kanssa, jotka

eivät ymmärrä millä periaatteella täällä näitä hommia tehdään. -Hommiat ei tehdä omaan pussiin, vaan niiden pienten partiolaisten, jotka käyttävät aikansa käymällä partioleireillä. Mistään leiristä ei vielä olla selvitty kokonaan ilman ongelmia. Satahanka IX ei tässä suhteessa ole mikään poikkeus, sillä yksi pienemmistä alihankkijoista petti jo tehdyn sopimuksen, mutta tämäkin ongelma on jo ratkaistu.

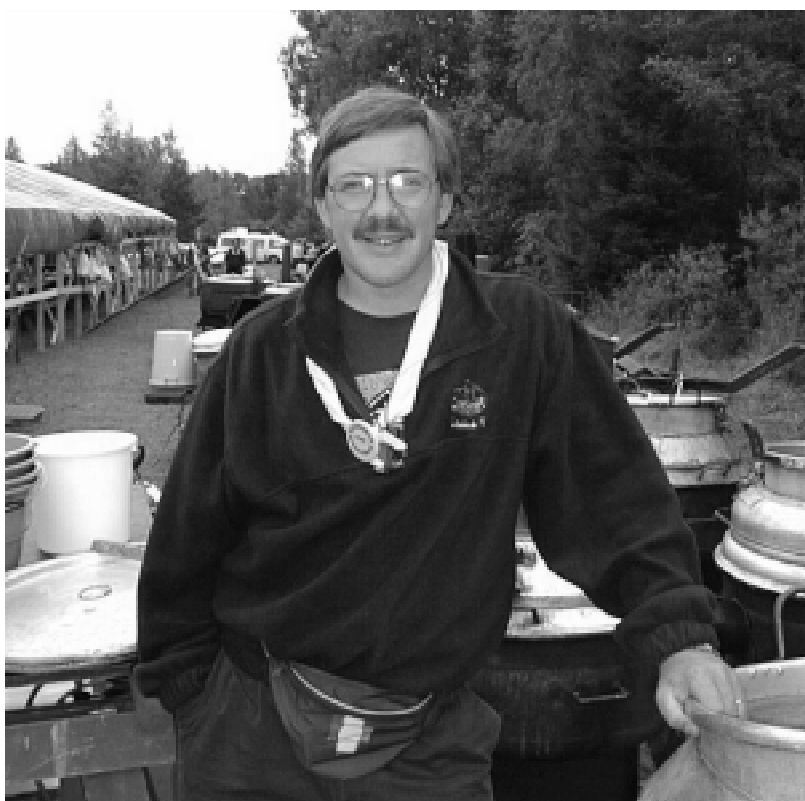
Fakta homma

Aivan yksin leirin muonapuoli ei sentään ole. Raaka-aineiden hankkijoita on useita ja hankkijoista moni on paikallinen yrittäjä. Erityistä vaivaa keittiölle on ollut veneille lähetettävistä ruoka-annoksista. Leirillä harjoitetaan osittaista jätteiden lajittelua. Jätevedet suodatetaan biosuodattimien läpi maastoon. Ruokaan käytettävä rahan määrä on varmasti askarruttanut monia. 40% leirimaksusta käytetään ruokaan, jolloin yhtenä päivänä yhden hengen ruokiin käytetään 39mk, jolla ainakin tähän asti on saanut hyvää ruokaa masunsa täyteen. Pepe kertoo tavoitteestaan saada joka leirille yksi opettavainen ruoka. Tämän leirin osalta ruoka on vielä tekemättä, eikä sitä vielä haluta paljastaakaan.

- Valitettavasti aika ei oikein tahdo enää riittää muihin partsahommiin, mutta aina tilanteen mukaan pyrin purjehtimaan lippukuntamme veneellä, Merisissillä, valittelee merenkäyntiin tykästynyt kokki. Pepen vanha ystävä Markus Norelma kuvailee Pepeä hyväksi seuramieheksi, joka on aina sanojensa takana. Sananmukaisesti: Mies paikallaan.

Lauri ja Timo

Pepe ylitsevuotavien lihapatojen ääressä (kuva : Outi)

Päivän leiriläiset

Nimi: Lotta Bärlund
Ikä: 11 v.
Piiri: PäPa
Alaleiri: Gustaf Dalen

Kysymys 1: Oletko saanut uusia kavereita täältä leiriltä?

Vastaus: Oon mä jonkun verran saanut.

Kysymys 2: Jatkuuko leiriystävyytesi vielä leirin jälkeenkin?

Vastaus: Kyllä ne varmaan jatkuu, toivottavasti.

Kysymys 3: Onko leirillä yleensä helppo tehdä tuttavuutta uusiin ihmisiin?

Vastaus: On helppo, ainakin täällä.

Kysymys 4: Missä täällä leirillä on helpointa tutustua ihmisiin?

Vastaus: En mä tiiä, ehkä lähellä omaa alaleiriä.

Kysymys 5: Oletko yrittänyt tutustua ulkomaalaisiin?

Vastaus: Alaleirin omassa iltanuotiossa japanilaiset tytöt pyysivät käymään heidän teltassa, mut en oo vielä ehtiny käymään.

Suvi

Ruokansa jo syönyt on Lotta Bärlund (kuva Outi)

Nimi: Victoria Webster
Lippukunta: Spejarn Maarianhaminasta
Tehtävä leirillä: lääkäri

1. Mitä tekisitte, jos joku tulisi valittamaan palanutta kieltään?
-Runsaasti kylmää vettä; jos näyttää pahalta, otetaan hoitoon.
2. Jääkö sinulle lainkaan vapaa-aikaa esimerkiksi purjehtimiseen?
-Kyllä. Aion käydä iltapäivällä.
3. Kärsiikö leirin hygieniataso mielestäsi suihkujen vähyiden ja maksullisuuden vuoksi?
-Ei kärsi, onhan meri tässä lähellä.
4. Iloisin yllätys leirillä?
-Että meidän sairaalaporukka toimii niin hyvin yhdessä.
5. Pahin pettymys leirillä?
-Ei sellaisia ole ollut.
6. Onko jotain, mitä haluaisit vielä kertoa itsestäsi?
-Minulla on synnynnäinen puhevamma, joka toivottavasti ei häiritse ketään. Siitä saa kysyä ihan vapaasti!

*Lääkärimme leirillä, Victoria Webster
(Kuva Annukka)*

Alaleireissä tapahtuu

Dalenin perhe täysivaltaisena leirillä

Alaleiriesittely vuoro lankesi tällä kertaa Gustaf Dalenin ja Bogskärin alaleireille, jotka ovat keskenään naapureita.

Gustaf Dalen-alaleiri muodostuu 86 leiriläisestä, jotka jakautuvat yhteentoista venekuntaan. Alaleirin johto on ottanut omakseen televisio-ohjelma Varustamon (Rederiet) roolihenkilöt omikseen käyttäen näiden nimiä omina rooliniminään, kertoo loistonvartija Veronika Lappala (Auran Tytöt).

Dalenilla asuva leiriläinen Pekka Inkari (Turun Partio-Sissit) paljasti toimitukselle, että on tyytyväinen tähän astisiin järjestelyihin, vaikkakin ruoat voisi koittaa pitää lämpimänä hieman pidempään. Muuten ruokaa on ollut tarpeeksi ja tiskauspisteet ovat alkaneet toimia hitaasti, mutta tehokkaasti. Mikäli pojat saisivat muuttaa jotain, he siirtäisivät herätystä myöhäisemmäksi. Lopuksi Pekka lähettää terveiset leirinjohtajalle Punille.

Bogskärin kommuuni

Toinen alaleiri on Bogskär, joka teille tässä esitellään. Bogskär-alaleiri muodostuu kahdeksankymmenen venekuntalaisen muodostamasta kommuunista. Kyseinen kommuuni käsittää 12 venekuntaa. Kaksi alaleirin johdosta tavoittamaan henkilöä, Henna Rautiainen ja Reetta Johanson, muuttaisivat leirillä hieman aikatauluja sekä ruokailu-järjestelyjä.

Venekuntalaiset Tuija Salonen (Merenkävijät) ja Piia Lahtonen (Merenkävijät) tahtoisivat muuttaa herätyksiä myöhemmäksi ja toivovat juomapisteitä ohjelmisteiden yhteyteen. -Telttataarkastukset ovat turhia, tytöt totesivat lähes yhtäaikaan ja yhdestä suusta. Olisi myös kivaa jos leirillä käytettäisiin iltaisin "hiljainen tunti" -järjestelmää.

Juhani

Hyvä, kiva haa!

"Tanssimme lapaduu, lapaduu, lapaduu..." Sälskär-alaleirin oma ilta alkoi kutituksella ja tutustumisella vieressä tanssivan nilkkoihin. Yhdestätoista venekunnasta koostuva alaleiri vietti omaa iltaansa Notvikstornetilla.

"Jumps, jumps, sanoi vekkuli sammakko."

Illan ohjelmassa oli partioleikkejä ja lauluja sekä venekuntien valmistelemissä esityksiä. Tosin jotkut esitykset olivat yleisön mielestä keskeneräisiä ja palautteeksi huudettiin "Hyvä, kiva, haa, harjoitelkaa lisää vaan!" Suurin osa

venekunnista esitti ohjelmakseen sketsejä ja alaleirin johto keskittyi turkulaisvitseihin: 'Miksi turkulainen laittaa sipsipussiin suolaa? -Pussin kyljessä lukee Pan suola.'

Illan päätös

Oman illan jälkeen alaleiriläiset tunsivat toisensa taas hieman paremmin. Sälskärin oma ilta päättyi hiljentymiseen sisaruspiirissä. 'Maa on niin kaunis' -laulun sävelet soivat huilulla ja ilta päättyi tuttuihin sanoihin: "Hyvää yötä, Jeesus myötä. Kiitos tästä päivästä, se oli kiva!"

Kata

Vanhat majakanvartijat kertovat...

Maanantai-iltana olimme vierailemassa erään alaleirin omassa iltaohjelmassa. Ohjelman aiheena oli Märket-luodolla sijaisevan majakan vartijat. Eri venekunnat esittivät näytelmiä liittyen mm. maaominaan (peruna), erääseen majakanvartijaan ja hänen elämäänsä. Kaikki venekuntalaiset eivät kuitenkaan

Iloisia poikia Kökarsörenin alaleirin omassa illassa (kuva Annukka)

olleet saaneet esitystä tehtyä. Alaleirin ohjelmaan kuului myös TERÄSMIES-tanssi. Tanssimme ja lauloimme melkein puolitoista tuntia. Kenties ohjelman kestosta ja tuulesta johtuen hameitten helmatkin nousivat...

Tiina ja Jonna

Mitä Satahanka IX -leiriltä puuttuu?

Jenni ja Heta, Lätynkääntäjät
-Kunnon kahvila ja hengailupaikka.
PS. Kahden kympin sisäänpääsymaksu on naurettava.

NT Army, Nuotiotytöt
-Hyvää ruokaa, kotkamies, mahdollisuus lusmuiluun, hyvät jälkiruoat ja ilmaiset kunnon suihkut.

Heittola Co. , Lätynkääntäjät
-Hyvänhajuiset vessat, kunnon yöunet, kunnon uimaranta, kunnon jälkiruoat, kunnon tupakointipaikka ja myöhäinen herätys.

Olli Keintola, Turun Partio-Sissit
-Iso TV-screeni, vapaa-aikaa ja VJ-Clubilta tarjoilija!

Jaakko Jalo, Turun Partio-Sissit
-Enemmän aikaa maksullisiin suihkuihin.

Matias

Päivän kilpailu 1

Kun arvaat/tiedät/otat selville vastauksen tämän päivän kysymykseen on sinulla jälleen mahdollisuus voittaa tällä(kin) kertaa mielettömän mielenkiintoinen ja mukava palkinto, jonka lahjoittajana toimii Vj-klubi.

Päivän kilpailukysymys on: **Mikä on Lakeuden kutsu?**

Vastauksen voi laittaa sinne samaan paikkaan kuin eilenkin, eli leiritoimiston seinästä löytyvään tiedotuksen postilaatikkoon viimeistään klo:19. Voittajan nimi julkaistaan huomisessa lehdessä!!

Tiistaina kysimme, mihin vuoteen asti tytöt ja pojat toimivat omina järjestöinä. Vastaus on vuoteen 1975 asti. (Huom!! Suomen Partiolaiset perustettiin vuonna 1972)
Eilisen päivän kilpailun voitti Sari Jalonen Leiritoimistolta. Onnea!!!! Palkinnon voit noutaa Fendarin toimituksesta.

Päivän kilpailu 2

Kun arvaat/tiedät/otat selville vastauksen tämän päivän kysymykseen, on sinulla jälleen mahdollisuus voittaa tällä(kin) kertaa mielettömän mielenkiintoinen ja mukava palkinto, jonka lahjoittajana toimii VJ-klubi.

Päivän kilpailukysymys on: Kuinka monta valtakunnallista VJ-tapaamista VJ-Clubin on järjestänyt?

Vastauksen voi laittaa sinne samaan paikkaan kuin ennenkin eli leiritoimiston seinästä löytyvään tiedotuksen postilaatikkoon viimeistään klo:18.56. Voittajan nimi julkaistaan huomisessa lehdessä!!

Kirkkovenesoutaja!

Hei sinä, joka olet soutanut Suomen Partiolaisten Partiorippikoulun vuonna '95, '96, '97 tai '98!
Tapaamme lippuaukealla tänään torstaina klo 20.00.

Terveisin, huivinumero 20 ja 32

Viestikoppi korjaa

Reippaat viestikeskukseen tytöt kertoivat puhuvansa hienosti ruotsia, englantia, ranskaa, italiaa ja saksaa.

Jessica onkin Jennifer
(kts. Fendari 3)

Vege-maten... igen!!!

När jag går från maten sitter två damer och kokar makaroner på trangia. Varför? Jo, därför att det har varit så mycket stök med vege-maten även på detta läger. På tisdagkväll var det enbart te och knäckebröd till kvällsmål för vegetarianer och på onsdag var middagsmaten tio minuter försenad för att nämna några incidenter. Kan man inte kalla det här diskriminering?!? Alla borde få äta ordentligt och mångsidigt oberoende om man har specialdiet eller inte! Alla har ju betalat en lägeravgift...

Linda

Partiomuseon kilpailun voittajia

Tiistaina kilpailun voitti Jukka Kari Kupittaaan Henrikinpojista ja keskiviikkona Fredrik Roos Seaboyista ja Mirjo Kanervavuori Kaarinan Sädetytöistä. Palkinnot voi noutaa partiomuseon näyttelyteltasta.

Two Paragraphs in English

A distinguished guest, the programme director of the European area of WAGGGS, Anna-Maija "Annis" Tammisto, visited our camp today. She works in Brussels, Belgium. Needless to say, her job involves dealing with a lot of different nationalities and speaking a lot of languages, e.g. English, Swedish, Danish, Estonian and Russian.

Annis emphasizes that the single most important trait when applying for internationality-related jobs is courage. She claims to have been a true novice herself when she started. Skills come with experience. The first thing to do if you are interested in international affairs or foreign people is to search for information or perhaps get a foreign pen friend. Annis also wants to add that the best way to advertise Finnish scouting is to show others our fields of proficiency.

Hartauskurssi

Merimieskirkko järjestää hartauskurssin torstaina klo 18-21. Kurssi antaa valmiutta partiohartauden pitoon omasta itsestään käsin. Kurssinjohtaja Antti-Jussi Pulli. Ilmoittaudu Merimieskirkolle torstaina klo 16.00 mennessä

Turvallisuuden tyyssija

Aina korostetaan turvallisuuden merkitystä, mutta aidontuntuista harjoitustilanteita on valitettavan harvoin. Satahanka IX:lle on onnistuttu kyseinen koulutuksenmuoto järjestämään. Harvoinpa kokouksissa treenataan palavan tynnyrin sammuttamista sekä sammutuspeitolla että hiilidioksidisammuttimella. Koulutuspisteellä tarjotaan myös pelastuslauttaankiipeämisharjoituksia sekä pelastautumisväline-esittelyä, kertoo koulutuspuheenjohtaja Tommi Servanto. Tälläkin koulutuspisteellä käy yksi alaleiri kerrallaan, joista sitten huolehtivat 13 nuorehkoa kouluttajaa. -Kaikki kouluttajat tekevät täällä kaikkia hommia, jolloin he saavat hyvän pohjan hätätilanteille, toteaa pieni suuri mies Serve. -Työ on kovaa, mutta kun on hyvä tiimi ympärillä, niin hommat sujuvat vaivatta, naurahtavat ensikertalaiset kouluttajat Sami, Pipsa, Piia, Eevis, Paula ja meressä polskutteleva Osvaldi.

Ideana hapentappaminen

Tulipalon aikaansaamiseen tarvitaan siis hapetta, lämpöä sekä palavaa ainetta. Palavana aineena käytettiin tällä kertaa bensiniä, lämpöä saatiin kosaanin avulla ja happi tuli ilmastasta. Jos näistä yksi uupuu, niin tuli ei syty, joten happi päätettiin poistaa. Hapen poistaminen tehtiin sekä sammutuspeitteen että jauhesammuttimen

avulla. Sammutuspeitteellä sammuttaminen oli oppilaiden mielestä vaikeaa, sillä he selvästi pelkäsivät tulta. Paikan turvallisuudestakin oli huolehdittu, sillä se sijaitsi kallioalueella ja meren äärellä.

-Älkää katsoko suoraan soihtuun!

Tällainen kommentti tuli Samilta, kun hän ohjasi nuorukaisia soihtujen ja savujen käytössä. Kaikki vaikuttivat erittäin innokkailta ja opineluhaluisilta saadessaan käyttää näitä harvoin tarvittavia, mutta tuiki tarpeellisia veneturvalaitteita. Sami kumppaneineen esitteli myös monenlaisia liivejä, sade-, lämpö-, kuiva-, märkä- ja pelastautumispukuja, sekä avaruuspeitteitä.

Jättäkää laiva ja siirtykää pelastuslautoille!

Kuulostaa lähinnä kaunokirjallisuudelta, mutta kun se hetki osuu kohdalle menee monelle varmasti pupu pöksyyn. Tätäkin tilannetta varten harjoiteltiin Tommi Servannon johtamalla meripelastuskoulutusalueella. Tämä rasti tuntui erityisesti kiinnostavan ulkomaalaisia ystäviämme, miksiköhän? Olemmeko me suomalaiset niin hyväuskoisia, että emme usko tarvitsevamme tällaista "turhaa" tietotaitoa? Uimapukuiset venekuntalaiset pukeutuivat märkiin haalareihin kiljunnan

ja kauhunsekaisten tunteiden tahdittaessa menoa. Silkohapsiset lapsukaiset polskuttelivat liivien avulla kaukana siintävälle pelastuslautalle, jossa Osvaldi avitti heidät sisään kelluvaan laitokseen. Tämän rastin loppupätkillä monet hytisivät lähes horkassa, mutta reipas selviytyjä Tero tokaisee vain, että: -Tääl' on ihan kivaa!

Timo ja Lauri
(kuvat Paula)

Paloa on ihan jees sammutella.

